

БРАТЯ ГРИМ

МАЛЕЧКО ПАЛЕЧКО

Превод от руски: Васил Велчев, 2009

chitanka.info

Някога, много отдавна, на света живял един добър великан. Веднъж той се скарал с алчния магьосник — двамата не могли да си поделят съкровището, което били намерили заедно.

Ядосан, магьосникът изрекъл страшна клетва към великана:

— Абракадабра! Нека детето, което ще ти се роди, да не порасне по-голямо от палеца ми!

Скоро на великана му се родило момченце. То било толкова мъничко, че родителите му постоянно го губели. Нарекли го Малечко Палечко.

Синът на великана по цял ден си играел в градината: язел охлювчета, танцувал с гъсеници и калинки... И всичките му приятели били мънички като него.

Веднъж той тръгнал към малкото езерце, за да навести жабата.

Стъпил на едно листенце, което смятал да използва за лодка, но не щеш ли, точно тогава от водата изскочила ненаситната щука и го погълнала.

За добро или за зло, след малко кралският рибар я хванал на своята въдица и я отнесъл в дворцовата кухня.

Когато зъбатата риба се озовала под ножа на главния готвач, всички много се изненадали, защото от корема ѝ излязло цяло-целеничко момченце, голямо колкото палец.

„Ами сега? Какво да правим с това мъниче? — замислил се готвачът. И изведнъж се сетил: — От него може да излезе чудесен кралски паж! Довечера ще го сложа върху тортата и като го видят, всички ще ахнат от почуда!“

Кралските гости наистина се смаяли при вида на момченцето и от все сърце аплодирани главния готвач. Най-възторжено му ръкопляскал самият крал, който веднага назначил Малечко Палечко за придворен паж.

Откакто заживял в двореца, синът на великана се ползвал с голямо уважение. За кон му служела една бяла мишка, а за меч — златна карфица.

По време на кралските пирове пажът марширувал напред-назад по трапезата и развличал гостите, като свирел на мъничка златна тръба.

Дните му минавали в танци и веселие и никой не подозирал, че над живота му е надвиснала страшна опасност.

Доволен от новия паж, кралят престанал да обръща внимание на любимия си котарак. Затова един ден опашатият царедворец издебнал съперника си в градината и се нахвърлил да го изяде.

Малечко Палечко никак не се уплашил, а яхнал бялата мишка, размахал своята златна карфица и се провикнал:

— В атака! Напред!

Котаракът подвил опашка и позорно избягал, но след време уж случайно минал по дворецовото стълбище, приближил се до трона и тихичко измяукал:

— Господарю, подочух, че новият паж е намислил да те отрови!

Разтреперил се кралят, уплашил се не на шега и изпратил стражите да донесат Малечко Палечко. Тогава котаракът измъкнал изпод седлото на бялата мишка една отровна тревичка и я показал на всички. Знаел къде да я търси хитрецът, защото сам я бил сложил там.

Пажът бил много учуден и не успял да каже и думичка в своя защита. Без да се замисля, кралят заповядал да го хвърлят в тъмница — но понеже в царството нямало килия за толкова малък затворник, наложило се да го заключат не къде да е, а в кралския стенен часовник.

Минало време и една голяма нощна пеперуда забелязала момченцето, което живеело в часовника.

— Пусни ме оттук! — примолил се Малечко Палечко.

Смилила се тя, домъчняло ѝ за горкото дете и го пуснала на свобода с думите:

— Ще те отнеса в Царството на пеперудите, където всички са мънички като теб!

Така и станало: понесла го на крилете си и повече никой не го видял.

Ако някога и вие се озовете в това нечувано царство, потърсете паметника на нощната пеперуда — издигнал го е Малечко Палечко, за да му напомня за щастливия край на земните му приключения.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.